

Mondnacht

Joseph von Eichendorf

Es war, als hätt' der Himmel
Die Erde still geküßt,
Daß sie im Blüten-Schimmer
Von ihm nur träumen müßt'.

Die Luft ging durch die Felder,
Die Ähren wogten sacht,
Es rauschten leis die Wälder,
So sternklar war die Nacht.

Und meine Seele spannte
Weit ihre Flügel aus,
Flog durch die stillen Lande,
Als flöge sie nach Haus.

Měsíčná noc

Joseph von Eichendorf

A bylo to jak nebe
když tiše líbá zem
jež vydala mu sebe
v objetí zasněném

Šel vánek ztichlým polem
a čeřil spící klas
les šuměl ze sna kolem
noc krásnil hvězdný jas

Má duše náhle smělá
se nad kraj vznesla výš
a křídla rozprostřela
tou nocí světlu blíž